

Besvarelse

Statsministeren (Poul Schlüter):

Det er i hele landets interesse, at vor hovedstad fungerer godt og er i stand til at tage konkurrencen op med andre storbyer i Vesteuropa og ikke mindst Nordeuropa. Det er hovedstadens opgave at sikre, at Danmark kan få sin del af den udvikling, som i en mere og mere internationaliseret verden må foregå i de store byområder. Det er i denne forbindelse vigtigt, at den danske hovedstad fungerer på en sådan måde, at den kan virke inspirerende og tiltrækkende på investeringer udefra, og at hovedstadens ressourcer og udviklingsmuligheder udnyttes rigtigt.

Hovedstadens planlægning og særlig planlægningen i Københavns Kommune har i flere år været i søgelyset. Der har bl.a. været rejst kritik af forskellige dispositioner vedrørende tidligere havnearealer, og i foråret 1988 nedsatte regeringen – efter Folketingets opfordring – et særligt udvalg til at analysere og vurdere mulighederne for en samlet planlægning og udnyttelse af de meget attraktive arealer, der vil blive ledige ved en indskrænkning af aktiviteterne i Københavns Havn. Dette udvalg, Havneudvalget, afgav så i april 1989 en udførlig rapport om forholdene.

Kort forinden havde forhandlingerne om et forsvarsforlig, der ville medføre en udflytning af flådeenheder fra København, gjort det aktuelt at få foretaget en samlet vurdering af beskæftigelsessituationen i hovedstaden. Til brug herfor nedsatte regeringen en særlig initiativgruppe, der fik til hovedopgave bl.a. med udgangspunkt i Havneudvalgets rapport at analysere forholdene i hovedstaden og vurdere mulighederne for at fremme beskæftigelsen til erstatning for de mistede arbejdspladser ved flådens udflytning.

I begge disse udvalg bad regeringen udenforstående om at deltage i undersøgelsesarbejdet, og det blev faktisk to meget interessante rapporter, som kom fra disse grupper.

I den første rapport om Københavns Havn anbefaler udvalget, at de egentlige havneaktiviteter søges koncentreret i det nordlige og østlige havneområde, mens de øvrige havnearealer, efterhånden som de bliver ledige, udnyttes til bolig- og erhvervsformål efter en samlet, overordnet plan. Det vil kunne betyde en væsentlig

forøgelse af antallet af arbejdspladser og kunne bidrage til at skabe ny omsætning og ny økonomisk aktivitet i Københavns Kommune.

Havneudvalget går ind for, at der i tilknytning til vandet skabes nye udfoldelsesmuligheder for beboerne i de omkringliggende byområder. Områderne langs havneløbet, kanaler og bassiner skal åbnes for offentligheden, så byen igen får kontakt til vandet, og udvalget peger på, at havneløbet vil kunne blive en ny færdselsåre for persontrafik. Forslagene vil forbedre Københavns kvalitet som boligby og skabe nye attraktioner for besøgende udefra, som vil bidrage til at højne byens kvalitet som landets hovedstad.

Udvalget foreslår en række trafikale forbedringer i byområdet til lettelse af trafikpresset gennem den indre by og til forbedring af trafikbetjeningen af havnearealerne, Amager og luft-havnen.

Den samlede omdannelse af havnen, siger man, vil formentlig strække sig over en 20-30-årig periode, og omdannelsen vil kræve samlede investeringer på omkring 35 mia. kr. Staten og Københavns Kommune forudsættes at skulle bidrage til investeringerne.

Udvalget foreslår, at planlægningen og omdannelsen af havnen kobles sammen i en ny organisation, der bl.a. kan sikre, at de værdier, der skabes ved omdannelsen, anvendes til almenyttige formål.

I den anden rapport, som kort før jul blev afleveret af initiativgruppen om hovedstadsregionen, og som meget betegnende bærer titlen: »Hovedstaden – Hvad vil vi med den?«, er der foretaget en indgående analyse af situationen i hovedstaden i dag. Det påpeges, at den danske hovedstad igennem flere år har haft økonomiske og strukturelle problemer og nu står svækket i konkurrencen med andre storbyer i Vesteuropa. Hovedstaden har i de sidste 20 år ikke fået andel i den udvikling, som f.eks. hovedstæderne i vore nabolande har kunnet fremvise.

Der er mange årsager til den mere beskedne udvikling i den danske hovedstad, og initiativgruppen mere end antyder, at Folketinget har et vist medansvar for den manglende udvikling. Gruppen mener, at man måske er gået for langt i bestræbelserne for at sikre en ligelig fordeling af goderne i landet og ikke i tilstrækkelig grad har været opmærksom på, at hovedstaden må sikres de ressourcer, der er nødvendige for at